

Sygn. akt V ACa 239/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Iwona Wilk
Sędziowie :	SA Barbara Kurzeja (spr.) SO del. Aleksandra Kłoda
Protokolant :	Mirosław Kruk

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2016 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w B.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 14 grudnia 2015 r., sygn. akt XIII GC 454/14

1. oddala apelację;
2. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 10.800 (dziesięć tysięcy osiemset) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

SSO del. Aleksandra Kłoda	SSA Iwona Wilk	SSA Barbara Kurzeja
---------------------------	----------------	---------------------

Sygn. akt: V ACa 239/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 14 grudnia 2015 r. Sąd Okręgowy zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 489 044,47 zł z ustawowymi odsetkami: - od kwoty 460 020,20 zł od dnia 21 września 2013 r. i od kwoty 29 024,27zł od dnia 7 października 2014 r., oddalił powództwo w pozostałej części oraz orzekł o kosztach procesu ustalając, co następuje.

W dniu 9.05.2011r (...)Spółka z o.o. w D. (poprzednik prawny pozwanej) zawarła z (...) Spółką Akcyjną w K. umowę, której przedmiotem było wykonanie - na podstawie projektu (...) S.A. - modernizacji instalacji gazowej kotła (...) nr (...) za wynagrodzeniem ryczałtowym w kwocie 6.550.000 zł. + podatek Vat. Pierwotny termin wykonania umowy został przedłużony aneksem nr (...) do dnia 31.10.2011r. w zakresie wykonania instalacji i montażu urządzenia , natomiast prób szczelności i prób rozruchowych do 29.11.2011r.

W dniu 11.08.2011r (...) - w oparciu o umowę nr (...) - zlecił powódce wykonanie tego zadania inwestycyjnego i w zawartej umowie strony ustaliły ryczałtowe wynagrodzenie w kwocie 3.740.000 zł + VAT, płatne w terminie 45 dni licząc od daty faktury zaakceptowanej przez zamawiającego w oparciu o protokoły odbioru wraz z odpowiednimi dokumentami (atestami, certyfikatami i deklaracjami zgodności). Termin zakończenia montażu instalacji ustalony został na dzień 30.09.2011 r., a prób szczelności i prób ruchowych na dzień 30.10.2011r. Aneksem nr (...) do umowy strony przedłużyły termin zakończenia prac do 30.11.2011r. Za opóźnienie w realizacji prac zamawiającemu przysługiwało uprawnienie do naliczenia kary umownej w wysokości 0,5% wynagrodzenia brutto, za każdy dzień opóźnienia. Aneksem nr (...) do pierwszej z umów inwestor wyraził zgodę na powierzenie prac powódce. Inwestor, wykonawca i podwykonawca inwestycji objętej umową ściśle współdziałały w toku realizacji inwestycji. Inwestor nadzorował prace, kontrola zakresu i postępu robót analizowana była podczas tygodniowych naradach z udziałem wszystkich stron. Bezspornym jest, że powódka wykonała przedmiot umowy, który został odebrany bez zastrzeżeń przez(...) protokołem końcowym. Odbiór końcowy nastąpił w późniejszym terminie niż przewidywała umowa z powodu braku dostawy paliwa przez inwestora. Na podstawie powyższego protokołu odbioru powódka wystawiła fakturę na kwotę 460.020,20 z dnia 18.04.2012r., która nie została zapłacona. W toku realizacji inwestycji (...) nie regulował wynagrodzenia w terminie. W związku z tym powódka podjęła działania zmierzające do uzyskania zapłaty wynagrodzenia od inwestora i pismem z dnia 20.10.2011r. poinformowała inwestora o zamiarze wstrzymania prac dotyczących dostawy urządzeń i instalacji elektrycznych oraz montażu. Pismem z dnia 25.11.2011r. wezwała inwestora do zapłaty faktury nr (...) z dnia 4.07.2011r. na kwotę 738.000 zł, z której do uregulowania pozostała kwota 24.000 zł oraz faktury nr (...)r. z dnia 31.08.2011r. na kwotę 1.792.110 zł nie określając terminu płatności. Pismem z dnia 9.12.2011r. ponowiła wezwanie, a notą odsetkową z dnia 12.12.2011r. obciążyła (...) skapitalizowanymi odsetkami w wysokości 16.622,90 zł za opóźnienie w płatności faktury nr (...)r. na kwotę 738.000 zł, za okres od dnia 19.08.2011r. do dnia 28.11.2011r. W dniu 18.02.2012r. powódka zawarła z (...) porozumienie, na mocy którego zamawiający uznał, iż podwykonawcy przysługuje wynagrodzenie za wykonanie robót objętych umową w łącznej wysokości 1.869.274,90 zł, na którą składają się należności z 3 faktur nr (...) nr (...) i (...) oraz kwota 16.622,90 zł z noty odsetkowej nr (...) i zobowiązał się do zapłaty tej kwoty w terminie do 29.02.2012r. W dniu 4.04.2012r. powódka, (...) oraz (...) zawarły porozumienie, na podstawie którego (...) uznał roszczenie powódki w wysokości 1.476.000 zł tytułem wynagrodzenia objętych w/w fakturami, a inwestor zobowiązał się do zapłaty tej należności bezpośrednio na rachunek podwykonawcy.

Notą odsetkową z dnia 18.04.2012r. powódka obciążyła (...) kwotą 94.944,17 zł tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w płatności następujących faktur:

- nr (...) z dnia 6.09.2011r w kwocie 1.792.110 zł za okres od dnia 26.10.2011r. do dnia 11.04.2012 r.,
- nr (...) z dnia 30.11.2011r w kwocie 460.020 zł za okres od dnia 21.01.2012r. do dnia 11.04.2012r.,
- nr (...) w kwocie 1.150.050 zł za okres od dnia 14.02.2012r. do dnia 12.04.2012 r.

Następnie, pismem z dnia 17.04.2012 r., skierowanym do (...) potwierdziła fakt zapłaty przez inwestora kwoty objętej w/w porozumieniem i wezwała do zapłaty należności z faktury nr (...) w wysokości 488.872 zł. oraz skapitalizowanych odsetek w wysokości 94.944,17 zł.

Następnie powódka wezwała pozwaną do zapłaty faktury nr (...) z dnia 18.04.2012r. na kwotę 460.020 zł w terminie 7 dni od daty doręczenia pisma. W odpowiedzi na powyższe wezwanie pozwana - pismem z dnia 20.08.2013r. - wystąpiła do powódki o przedłożenie dokumentów w postaci faktury, protokołów odbioru częściowych i końcowego, protokołów finansowych, wezwania do zapłaty (...), a powódka, pismem z dnia 5.09.2013r., doręczonym pozwanej w dniu 6.09.2013r., przedłożyła pozwanej żądane dokumenty. Następnie - pismem doręczonym w dniu 24.10.2013r. - wniosła o zajęcie przez pozwaną ostatecznego stanowiska w sprawie do 10.11.2013r. O zapłatę kwoty 460.020 z faktury (...) powódka bezskutecznie ponaglała pozwaną w kolejnych pismach: z dnia 14.01.2014r., 7.02.2014r., 12.02.2014r. i 24.04.2014r.

Postanowieniem z dnia 28.08. (...) Sądu Rejonowego w Katowicach w stosunku do (...) ogłoszona została upadłość likwidacyjna.

W piśmie procesowym z dnia 10.03.2015r. pozwana wniosła o wezwanie (...) Spółkę z o.o. w D. do udziału w sprawie w miejsce pozwanej ewentualnie wezwanie tej Spółki do udziału w sprawie w charakterze interwenienta ubocznego. Wskazała, iż wskutek uchwały nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników powoda z dnia 26.11.2014r. doszło do przeniesienia części składników majątkowych pozwanej na (...) (spółka przejmująca) w trybie art. 529 § 1 pkt 4 k.s.h. w drodze podziału pozwanej przez wydzielenie.. Powódka nie wyraziła zgody na zmianę podmiotową po stronie pozwanej, a wezwana w trybie art.84 k.p.c. Spółka (...) nie wstąpiła do sporu w charakterze interwenienta ubocznego.

W punkcie 4.4 planu podziału spółek m.in. pozwanej ustalono, że w ramach podziału zostały przypisane Spółce przejmującej (...) aktywa i pasywa określone w Tabeli nr (...). Wszystkie składniki majątku powódki (w tym wierzytelności i zobowiązania) nieprzypisane Spółce przejmującej w planie podziału pozostają przy (...). Tabela nr (...) do planu podziału nie zawiera zobowiązań wobec (...) jak i wobec powódki, a wynikających z umowy z dnia 9.05.2011r. lub z umowy z dnia 11.08.2011r. Spółka (...) nie przejęła zatem zobowiązań objętych nin. sporem.

Na podstawie powyższych ustaleń Sąd Okręgowy zważył, że umowa podwykonawcza realizowania przez powódkę była umową o roboty budowlane w rozumieniu art.647 k.c. Za powyższym twierdzeniem przemawia fakt wykonania umowy na podstawie projektu, zgodnie z wymaganiami sztuki budowlanej, w oparciu o dziennik budowy i protokoły odbioru poszczególnych zakresów prac. Przedmiot umowy miał charakter przebudowy i remontu instalacji, który mieści się także w definicji prac budowlanych określonych art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 7.07.1994r. Prawo budowlane (Dz.U. Nr 89, poz. 414 z późn. zm.). Pozwana w umowie z (...) oznaczyła przedmiot umowy jako roboty budowlane i swoją pozycję, jako inwestora. Zgoda na wykonanie prac przez powódkę została wyrażona przez pozwaną od momentu podpisania umowy podwykonawczej. Nadto pozwana nadzorowała roboty i strony ze sobą współpracowały. Ponadto pozwana zawierając porozumienie w zakresie płatności części jej wynagrodzenia za (...) uznała swoją odpowiedzialność solidarną jako inwestora na podstawie art.647¹ § 5 k.c. Nie zasługuje nadto na podzielenie pogląd pozwanej, iż powódka otrzymała wynagrodzenie w nadmiernej wysokości, gdyż w związku z opóźnieniem się w spełnieniu świadczenia niepieniężnego jej wynagrodzenie powinno zostać potrącone z karą umowną. Niedotrzymanie terminu umownego zakończenia prac nie powstało z przyczyn leżących po stronie powódki skoro wykonanie prób i rozruch urządzenia uzależniony był od dostaw energii, a ten zakres obowiązków spoczywał na inwestorze i w związku z tym nie powstało uprawnienie zamawiającego do żądania od powódki kary umownej. Nadto (...) nie naliczył powódce żadnej kary umownej. W ocenie Sądu Okręgowego, nie zachodziły nadto podstawy z art. 194 k.p.c. do dopoznania w sprawie (...) Spółki z o.o. w miejsce lub obok pozwanej. Pozwana nie udowodniła aby w drodze sukcesji generalnej wymieniona Spółka przejęła prawa i obowiązki wynikające z omawianych umów. Wręcz przeciwnie, zobowiązania te pozostały zobowiązaniami pozwanej. Ponadto na wstąpienie do procesu w/w Spółki po stronie pozwanej nie wyraziła zgody powódka.

W odniesieniu do żądania odsetkowego Sąd Okręgowy zważył, że roszczenie o zapłatę wynagrodzenia podwykonawcy przez inwestora w ramach jego odpowiedzialności solidarnej jest roszczeniem bezterminowym 455 k.c. Zapłata należności przez inwestora powinna zostać uregulowana w dacie w której bez uzasadnionej zwłoki inwestor ma możliwość zapoznania się z treścią dokumentów pozwalających na identyfikację i zasadność roszczenia

podwykonawcy to jest z umową podwykonawczą protokołami odbioru, fakturą itd. Czasem niezbędnym jest okres 14 dni od daty doręczenia wezwania wraz z pełną dokumentacją lub też termin wskazany przez podwykonawcę w wezwaniu do zapłaty. Inwestor pozostaje w opóźnieniu z zapłatą w 15- tym dniu od daty doręczenia mu wezwania go do dobrowolnej zapłaty lub z upływem realnego terminu ustalonego przez podwykonawcę w doręczonym mu wezwaniu do zapłaty.

Powódka wezwała pozwaną do zapłaty części faktury Vat nr (...)r. na kwotę 738.000 zł w zakresie kwoty 24.000 zł w dniu 25.11.2011r. Zapłata powinna nastąpić z upływem 14 dni, a więc w dniu 10.12.2011r. Odsetki z tej faktury powódka naliczyła do 28.11.2011r., a zatem inwestor nie pozostał w opóźnieniu z zapłatą tej należności. W konsekwencji – w ocenie Sądu Okręgowego - bezpodstawne jest roszczenie o skapitalizowane odsetki w kwocie 16.622 zł. O zapłatę skapitalizowanych odsetek ujętych w nocie odsetkowej z dnia 18.04.2012r. powódka wzywała pozwaną w dniu 25.11.2011r. nie podając daty zapłaty. Pozwana zobowiązana była zatem do uregulowania kwoty do dnia 10.12.2011r. Nie regulując należności pozostawała w opóźnieniu od dnia 11.12.2011r. do dnia 11.04.2012 r., co daje kwotę odsetek w wysokości 29.024,27 zł. O zapłatę faktur nr (...) na kwotę 460.020 zł i (...) na kwotę 1.150.050 zł powódka nie wzywała pozwanej, a zatem nie powstała wymagalność roszczenia o zapłatę odsetek.

W odniesieniu do wymagalności roszczenia o zapłatę kwoty 460.020,20 zł Sąd Okręgowy zważył, że powódka przedstawiła pozwanej wszystkie wymagane dokumenty pozwalające na ocenę zasadności zapłaty faktury w dniu 6.09.2013r. nie wskazując terminu do zapłaty. Doliczając 14 dni, zapłata przez inwestora powinna nastąpić w dniu 20.09.2013r. Pozwana pozostawała zatem w opóźnieniu w spełnieniu świadczenia pieniężnego w dniu 21.09.2013r.

Pozwana zobowiązana jest do zapłaty powódce pozostałej części wynagrodzenia w kwocie 460.020,20 zł oraz skapitalizowanych odsetek w wysokości 29.024,27 zł na podstawie art. 647¹ § 5 k.c. i art.481 i 482 § 1 k.c. W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu jako bezpodstawne.

Apelację od powyższego wyroku wniosła pozwana i podnosząc zarzuty naruszenia:

- art. 316 §1 k.p.c. w związku z art. 531 § 1 k.s.h. i art. 546§1 k.s.h. poprzez przyjęcie - w wyniku błędnego zastosowania przepisów prawa materialnego, iż mimo przejścia w toku postępowania w drodze sukcesji uniwersalnej obowiązków (...) Spółki z o.o. związanych z odpowiedzialnością solidarną z tytułu roszczeń podwykonawców robót budowlanych wynikających z umowy (...) z 9 maja 2011 roku na (...) Sp. z o.o. w wyniku podziału przez wydzielenie (...) Sp. z o.o. pozwana jest odpowiedzialna solidarnie względem (...) S.A. za wynagrodzenie należne tej Spółce od (...) S.A. na podstawie umowy nr (...) z 11 sierpnia 2011 roku,

- art. 192 pkt 3 k.p.c w zw. z art. 531§1 k.s.h. poprzez brak wezwania do udziału w sprawie (...) sp. z o.o. w miejsce (...) sp. z o.o. mimo sukcesji uniwersalnej obowiązków będących przedmiotem postępowania,

- art. 647 k.c. w zw. z art. 647¹§5 k.c. poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, iż umowa (...) z 9 maja 2011 zawarta przez powoda z (...) S.A. była umową o roboty budowlane i że zachowanie pozwanego wskazywało na wyrażenie przezeń zgody na zawarcie przez wykonawcę umowy z podwykonawcą,

- art. 328 §2 k.p.c. poprzez zaniechanie wskazania w uzasadnieniu wyroku motywów uznania przez Sąd, iż umowa z 9 maja 2011r. była umową o roboty budowlane

wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa ewentualnie jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. może stanowić podstawę apelacji tylko wtedy, gdy uzasadnienie zaskarżonego wyroku nie posiada wszystkich koniecznych elementów bądź zawiera tak oczywiste braki, że uniemożliwiają one jego kontrolę.

Ponieważ tym zakresie skarżący nie wykazał, że powyższe naruszenie mogłoby mieć istotny wpływ na wynik sprawy zarzut ten nie może być uznany za usprawiedliwiony. Nadto, wbrew zarzutom skarżącego, Sąd pierwszej instancji wyraźnie wskazał dokonując oceny jurydycznej dokonanych ustaleń, że umowa podwykonawcza realizowana przez powódkę była umową o roboty budowlane w rozumieniu art. 647 k.c. i że za powyższym twierdzeniem przemawia fakt wykonania umowy na podstawie projektu, zgodnie z wymaganiami sztuki budowlanej, w oparciu o dziennik budowy i protokoły odbioru poszczególnych zakresów prac. Przytoczył, że przedmiot umowy miał charakter przebudowy i remontu instalacji, który mieści się także w definicji prac budowlanych określonych art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 7.07.1994 r. Prawo budowlane. Podniósł także, iż również pozwana w umowie z (...) oznaczyła przedmiot umowy jako roboty budowlane i swoją pozycję, jako inwestora.

Podstawową regulację prawną omawianej umowy stanowią przepisy art. 647–658 k.c. W jej ramach wykonawca zobowiązuje się do wykonania obiektu zgodnie z projektem i z zasadami wiedzy technicznej, a inwestor zobowiązuje się do dokonania wymaganych przez właściwe przepisy czynności związanych z przygotowaniem robót, w szczególności do przekazania terenu budowy i dostarczenia projektu oraz do odebrania obiektu i zapłaty umówionego wynagrodzenia. Treść umowy i niekwestionowany charakter i zakres robót, które miały być wykonane i wykonanych przez pozwanego na rzecz powoda wskazuje, że strony umówiły się na wykonanie przebudowy i remontu instalacji, do której to umowy, z mocy art. 658 k.c., stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące umowy o roboty budowlane. Nadto zgodnie z rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 2012 r. w sprawie wykazu robót budowlanych (Dz.U. z dnia 7 grudnia 2012 r. poz. 1372), do robót budowlanych zalicza się m.in. wykonywanie instalacji cieplnych, wodnych, wentylacyjnych i gazowych.

Umowa o podwykonawstwo, choć powiązana z umową zawartą pomiędzy inwestorem a wykonawcą, kreuje odrębny stosunek zobowiązaniowy. Sytuację prawną podwykonawcy wyznacza przede wszystkim treść umowy zawartej z wykonawcą i jak się przyjmuje w orzecznictwie, inwestor odpowiada solidarnie wraz z wykonawcą wobec podwykonawcy na podstawie art. 647¹ § 5 k.c. tylko wtedy, gdy rezultat świadczenia podwykonawcy stał się składnikiem obiektu stanowiącego przedmiot świadczenia wykonawcy w ramach umowy o roboty budowlane (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 października 2008 r., I CSK 106/08, OSNC-ZD 2009/3/64). Odpowiedzialność inwestora, powstała w następstwie wyrażenia przez niego zgody na zawarcie umowy podwykonawczej, ma charakter dodatkowej gwarancji uzyskania wynagrodzenia przez podwykonawcę. Wynika ona z bezwzględnego przepisu ustawy i dla jej przedmiotu oraz granic pozbawione znaczenia są stosunki wewnętrzne oparte na umowie inwestor – wykonawca. Zgodnie z art. 647¹ § 1 k.c. w umowie o roboty budowlane strony mogą przewidzieć wykonywanie określonego zakresu robót przez podwykonawcę. Do zawarcia przez wykonawcę umowy o roboty budowlane z podwykonawcą jest wymagana zgoda inwestora (art. 647¹ § 2 k.c.), która stanowi konieczną przesłankę odpowiedzialności solidarnej wykonawcy i inwestora wobec podwykonawcy za zapłatę wynagrodzenia za wykonane roboty budowlane (art. 647¹ § 5 k.c.). Przedmiotowa zgoda może być wyrażona w sposób bierny lub czynny. Wyrażenie zgody w sposób bierny objawia się brakiem sprzeciwu lub zastrzeżeń inwestora, które - jak wymaga tego art. 647¹ § 2 zdanie drugie k.c. - mogą być zgłoszone w terminie 14 dni od przedstawienia mu przez wykonawcę umowy z podwykonawcą lub jej projektu wraz z częścią dokumentacji dotyczącą wykonania robót określonych w umowie lub projekcie. Z uwagi na interes inwestora zapewnienie mu możliwości zapoznania się z powyższą dokumentacją zostało uznane przez ustawodawcę za konieczne dla przyjęcia fikcji prawnej zgody na zawarcie umowy o podwykonawstwo. Drugi sposób wyrażenia zgody (czynny) może przybrać formę wyraźnego oświadczenia pisemnego bądź ustnego, albo innego zachowania (art. 60 k.c.). Początkowo rozbieżnie oceniano w orzecznictwie potrzebę stosowania do tego rodzaju przypadków wymogów szczególnych dotyczących milczenia inwestora, lecz w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 29 kwietnia 2008r., III CZP 6/08 (OSNC 2008, nr 11, poz. 121) Sąd Najwyższy stanął ostatecznie na stanowisku, że skuteczność zgody inwestora wyrażonej w sposób czynny nie jest uzależniona od zachowania przez wykonawcę procedury określonej w art. 647¹ § 2 zdanie drugie k.c. Nie oznacza to, że wystarczające jest udzielenie zgody blankietowej, niezbędna jest bowiem informacja o konkretnej umowie z konkretnym wykonawcą, niemniej może ona pochodzić z dowolnego źródła i uzyskać ją może inwestor zarówno przed jak i po zawarciu umowy. Podzielić należy prezentowany w judykaturze pogląd, że dostatecznym zabezpieczeniem interesów inwestora jest jego wiedza

o przedmiocie i potrzebach realizacyjnych inwestycji, a także taka dbałość o własne interesy, jakiej można oczekiwać od przeciętnego uczestnika procesu inwestycyjnego.

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, wobec niezakwestionowania przez skarżącego ustaleń faktycznych stanowiących podstawę ich oceny jurystycznej, iż pozwana wiedziała o powodzie jako podwykonawcy, a także o zakresie wykonywanych przez niego robót. Znajduje to m. in. potwierdzenie w aneksie nr (...) do umowy zawartej między inwestorem i wykonawcą, w którym udzielono zgody na powierzenie prac powódce.

Z powyższych względów zarzut naruszenia art. 647 k.c. w zw. z art. 647¹§5 k.c. należało uznać za bezzasadny.

Za chybiony należało również uznać zarzut naruszenia art. 192 pkt 3 k.p.c. w zw. z art. 531§1 k.s.h. Art. 531 § 1 w zw. z art. 529 § 1 pkt 4 i § 2 k.s.h. reguluje bowiem wyłącznie sukcesję materialnoprawną i nie odnosi się w ogóle do sukcesji procesowej. W wyroku z dnia 11 lutego 2016 r., V CSK 344/15, wydanym w sprawie z udziałem pozwanej Spółki (...), w której pozwana w skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 18 grudnia 2014 r., sygn. akt V ACa 684/14 podniosła taki sam zarzut Sąd Najwyższy wyraził pogląd, podzielany przez Sąd Apelacyjny, że jeśli do podziału przez wydzielenie będącej stroną procesową spółki kapitałowej dojdzie podczas postępowania sądowego, wówczas stroną sporu nadal pozostaje ta, która funkcjonowała przed podziałem i to nawet wówczas, jeśli wszystkie jej zobowiązania i pasywa przejęła nowa spółka powstała w wyniku podziału. Podział spółki kapitałowej dokonany na podstawie art. 529 § 1 pkt 4 k.s.h. nie wpływa bowiem na bieg sprawy z udziałem tej spółki jako strony. Spółka przejmująca może zatem wstąpić do sprawy na miejsce spółki dzielonej wyłącznie na zasadach określonych w art. 192 pkt 3 k.p.c. Art. 531 § 1 k.s.h. reguluje tylko sukcesję materialnoprawną, podczas gdy sukcesja procesowa spółki przejmującej w miejsce spółki dzielonej jako rezultat tej sukcesji materialnoprawnej wchodzi w rachubę na warunkach określonych w art. 192 pkt 3 k.p.c. Tak więc spółka przejmująca mogłaby tylko, o ile wykazałaby inicjatywę w tym kierunku, wstąpić do postępowania w miejsce spółki dzielonej za jej zgodą oraz za zgodą strony przeciwnej, co w sprawie niniejszej nie miało miejsca. W konsekwencji należy stwierdzić, że pozwana, gdy skuteczny stał się jej podział przez wydzielenie, zachowała status strony postępowania.

Z powyższych względów i na podstawie art. 385 k.p.c. apelacja podlegała oddaleniu, jako bezzasadna.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 i 99 w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. oraz § 2 pkt 7 i § 10ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO del. Aleksandra Kłoda SSA Iwona Wilk SSA Barbara Kurzeja